

palju kui ise tahavad.. Kus nii rohkest rahvas koos, seal ei tee mõned rohkemine enam koormat.“

Aga kui palumata võeraste hull palutud pulmalistest paarforda suuremaks kasirab, kuis lugu siis? küsis Rõõminägew.

Pulmaperemees kostis: „Seda ei ole küsil rahva mälestusel nähtud ega kuulnud, sellepärast ei mõista mina teie jutu.“

Võeras mees ütles: Teie saate minu juto kohe mõistma, kui minu kübara pähä panete ja silmad toa lae poole tõstate. Siis võite enda nägemist mööda nõuu pidada, kas teil lootust on söögi ja joogi varaga läbi saada? Seda üteldes pani ta oma kübara pulmaperemehe pähä. Suur oli pidude valmistaja imestus, kui ta silmi lae poole tõstes, weike võeraste hulka nägi, mis kui sääse pere, lenal lewaduse õhtul, lae al kihises. Tema küsis kohkudes võera käest: „Mis elukad need on? Minu hing ei teadnud neist midagi. Võtan teie kübara pääst, siis kaunwad weiksed loomad kui tuul ära; panen ma kübara pähä, kohe leiad neid jälle wanas paigas. Aga — toho! — mis ma näen, nemad tühendawad waagnad ja kannud laual tühjaks, enne kui pulmalised sööma saawad. Kuis võiksin ma nende käest peasta, kes minu maja kipuwad tühendama? Need söowad kõik paljaks, ehk kül isse pisukesed on.“

Rõõminägew wastas: Ma tahan palumata võerad rutust teie majast wäljakihutada, kui teie seda soo-

wite. Teie peate natukeseks aegs palutud võerad õue peale melitama, siis tahan ma toa neist pisukestest puhastada. Üksed ja afnad pange hoolega kinni, et kuhugi pragu ei jä; nizamuti ka kõik oherdi augud seinades. Wäljamineku wärawakest ei tohi kuhugi lahti jätta, muido peasewad mõned nurjatunud palu.

Pulmaperemees ei tahtnud kül naljakat lugu ueluda, siiski täitis ta tõrkumata võeramehe tahtmist, et näha saaks, mis ime pikemalt pidi sündima.

Peremees palus oma võeraid õue peale natukeseks aegs astuda, üteldes, senni valmistawad ümmartajad paremine sööma lauda ja toowad uuest täidetud konnud lauale. Siis pani ta üksed ja afnad kinni, et kuhugi pragu ei jäänud. Oherdi ja oksade augud topiti seinades nizamuti kinni; ega wõinud siin üksi loom peasta. Rõõminägew üksi jäi weike võerastega tuppä. Peremees oleks häämeelega ka fenna jäänud, mis kübaramees temale ei lubanud.

Kui Rõõminägew üksed, afnad, seinapraud, oherdi ja oksaaugud kõik kindlad leidis, wötis ta nõia wembla käte, lastis lae al ja seinanurke mööda malaka tantsida, et lust oli näha. — Lühikese aea pärast oli weike perefond sootumata toast ladunud, aga igast ühest pisuke weepiist mahajäänud. Reid piisafest leiti wäga palju, sest toapõrand näitas üleühtse märg, kui oleks paksu wihma sadanud. Üks oherdi auk oli kogemata kinnipanemata jäänud, se läbi üks weike mehike wälja peasnud. Põgenemise